

Ron Smits keurt...

ARNOLD RM 35L

Ooit een rijdende bodemloze put gezien? Ron Smits wel. De wagen laat na de remproef in de werkplaats van Smits Campertechniek een flink oliespoor achter. Als hij later op de brug staat, vormt zich een aanzwellende plas zwarte motorolie onder de wagen.

TEKST WILLEM VAN HAMERSVELT // FOTO'S JEROEN JUMELET

"Hij doet zijn Engelse afkomst alle eer aan", stelt keurmeester Ron Smits vast met verwijzing naar de beroerde reputatie die Britse auto's en motoren hadden, totdat hun fabrikanten zich met hun eeuwig lekkende producten zelf de das omdeden en van het toneel verdwenen. Smits mag vandaag de Arnold RM 35L anno 1978

van Frank Cornelisse aan een inspectie onderwerpen. En erg vrolijk wordt hij daar niet van. Even een stukje geschiedenis. De Duitse fabrikant Arnold bouwde van 1973 tot aan zijn faillissement in 1985 uit polyester opgetrokken integraalcampers, die indertijd als het neusje van de zalm golden. Volgens de club liefhebbers

die zich in Duitsland rond het vergane merk heeft verzameld, was een Arnold beter dan de wagens die Erwin Hymer in dezelfde tijd de weg op stuurde. De meeste Arnolds werden gebouwd op een Mercedes-chassis. Het exemplaar dat vandaag de werkplaats van Smits staat te bevuilen, moet het doen met een Bedford-onderstel, voorzien van





Ron Smits constateert dat de wagen een nieuwe dynamo heeft.



Nieuwe Monroes, maar veel te licht uitgevoerd.



Het telwerk begint na 99.999 kilometer opnieuw.

een dorstige benzinemotor, die 1 op 6 gebruikt. Cornelisse kocht de in zeer matige staat verkerende camper vorig jaar april voor 3.800 euro en heeft sindsdien van alles en nog wat aan de Arnold laten doen. Laten doen, want zelf kan hij op technisch terrein naar eigen zeggen helemaal niets. Ten bewijze haalt hij een vijf centimeter dikke stapel rekeningen

kopen.” Om een indruk te geven van de bodemloze put: de Arnold is bij de spuijer geweest, heeft een gereviseerde motor gekregen, is van binnen opnieuw geschilderd, zijn dashboard is bekleed met kunstleer, de sanitaire ruimte is gerenoveerd en heringericht, de kussens van de rondzit achterin zijn opnieuw bekleed en Cornelisse liet een peperdure tv-installatie met ontvanger monteren,

*‘Ik krijg hier heel erg **de schijt van**, toont Cornelisse zich **onaangenaam verrast***

tevoorschijn en tekent daarbij aan: “Bij 30.000 euro ben ik maar opgehouden alles op te tellen.” De keurmeester moet zich vastgrijpen om niet ondersteboven te vallen. Later zal hij de huidige waarde vaststellen op ‘ergens tussen de vijf- en zesduizend euro’. “Eigenlijk gewoon wat een gek er voor geeft.”

Gereviseerde motor

Frank Cornelisse wist bij aankoop dat hij zijn portemonnee moest trekken. Maar zo erg was niet de bedoeling. “Van het een kwam het ander”, stelt hij vast. “Voor wat ik allemaal heb uitgegeven, had ik bijna een nieuwe camper kunnen

alsmede een achtruitcamera met beeldscherm. ’t Is maar een greep.

Kwaliteitsspulletjes

De keurmeester prijst de technici die de vier trommelremmen van de bejaarde Bedford onder handen hebben genomen. Ze doen tegen zijn verwachtingen in netjes hun werk. “Het is hartstikke moeilijk om dat spul goed af te stellen.” Bij de remproeven en op de weg deint de wagen echter als een schip in vliegende storm. Duidelijk: tot op de draad versleten schokbrekers. Maar de stapel rekeningen van Cornelisse leert anders. En ook op de brug blijken er wel



DE KEURMEESTER

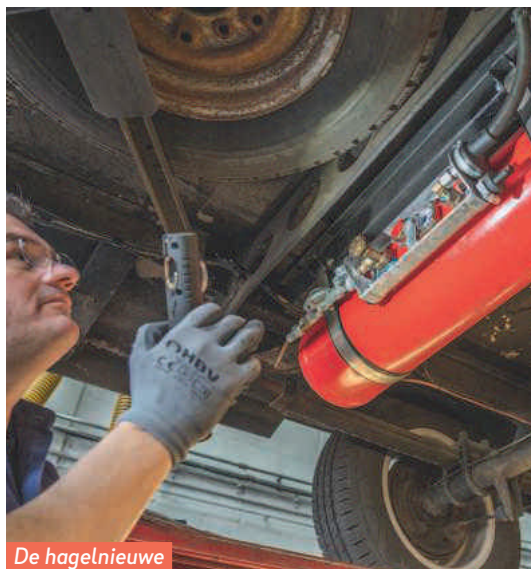
Ron Smits:
‘Ik had de aankoop sterk afgeraden’

In de rubriek Goed gebruikt neemt keurmeester Ron Smits een gebruikte camper onder de loep.

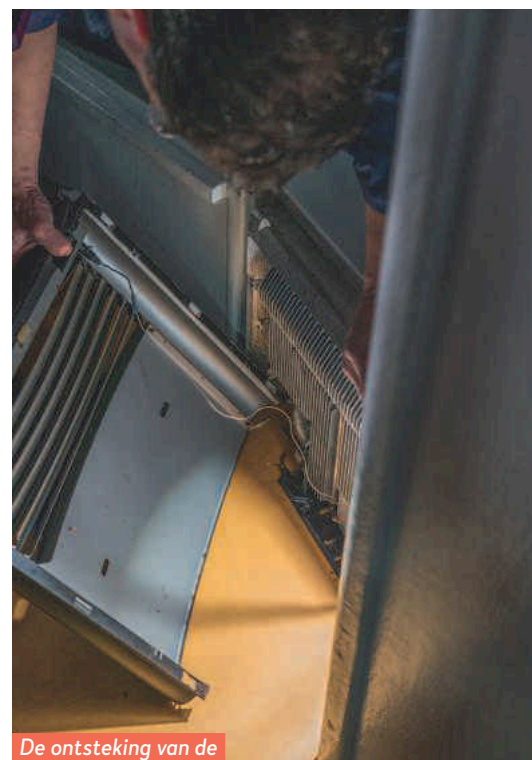




Schuimrubber moet de gelekte olie absorberen.



De hagelnieuwe lpg-tank is netjes gemonteerd.



De ontsteking van de kachel functioneert niet.



DE EIGENAAR

Vrouw vindt het niets

Frank Cornelisse heeft een probleem, nog afgezien van de astronomische aanslag die de Arnold op zijn portemonnee heeft gepleegd. "Mijn vrouw wil niet mee. Ze vindt deze wagen helemaal niets." Zijn echtgenote wil een moderne camper met twee aparte bedden in plaats van het moeizaam te beklimmen hefbed in de antieke Arnold. "Dus misschien verkoop ik de wagen maar weer." Cornelisse heeft de wagen een jaar geleden niet eens gekocht omdat hij een verstokte liefhebber van nostalgische voertuigen is. "Maar omdat het model mij aansprak en omdat hij op een lengte van vijf meter lekker veel leefruimte heeft."

degelijk nieuwe schokdempers onder de Arnold te zitten. En niet van een of ander dubieus weggooimerk, maar kwaliteitsspulletjes van Monroe. "Maar ze zijn voor zo'n wagen veel te licht. Dat was al zo toen deze Bedfords de fabriek uit kwamen", tekent de keurmeester aan. De schokbrekers zijn illustratief voor wat Smits na de keuring vaststelt. "Ook al geef je er nog zo veel geld aan uit, de basis blijft oud en vanuit deze tijd gezien gewoon slecht. Een moderne camper wordt deze wagen nooit."

schijt van", toont Cornelisse zich onaangenaam verrast. "Ik heb 2.800 euro uitgegeven aan die motor en dan verwacht ik dit allemaal niet." Hij kondigt een beroep aan op de garantie die er op het blok moet zitten.

Nauwelijks roest

Goedkeurend ziet Smits onder de wagen dat veel onderdelen van de wielophanging zijn vernieuwd, dat op vakkundige wijze een nieuw uitlaatsysteem in elkaar is gelast omdat het origineel al lang niet

*Als je een **klapband** krijgt, wordt zo'n leidinkje **losgerukt** en spuit het gas **alle kanten op**'*

Inspectie van het motorblok brengt Smits tot de constatering: "Hij heeft een paar kleine lekkages. De rest zijn grote." Dat is ooit eerder in een werkplaats ook al opgemerkt, getuige het stuk schuimrubber dat tussen het motorblok en de automatische versnellingsbak gepropt zit. Het is kennelijk bedoeld om de lekkende motorolie op te vangen, maar staat voor een hopeloze opdracht. De smeerp partij heeft diverse rubberen slangen aangetast. "Ik krijg hier heel erg de

meer verkrijgbaar is, dat de Bedford is voorzien van een nieuwe dynamo en startmotor en dat de wagen nauwelijks roest. "Dat kan ook niet met al die olie." Net achter de achteras hangt een hagelnieuwe lpg-tank van 25 liter. Die is keurig gemonteerd. Maar met afgrijzen aanschouwt de keurmeester de los rondhangende leidingen die naar kachel, koelkast en gasstel voeren. "Ze horen om de dertig centimeter in een beugel te hangen", legt hij uit. "Maar hier zie



Eindoordeel

Keurmeester Ron Smits heeft eerder een Bedford onder handen gehad, die hem bij het remmen het stuur bijna uit de handen rukte. Een heel beroerd exemplaar. Zo bekeken valt deze Arnold met zijn waslijst aan nieuwe onderdelen nog onder de categorie relatief betere wagens. En krijgt daarom toch een zeven, waarbij Smits de olielekkende motor buiten beschouwing laat, omdat daar garantie op zit. Tegen eigenaar Frank Cornelisse: "U heeft er ontiegelijk veel geld aan uitgegeven zonder dat u nu een moderne camper heeft. Als u mij van tevoren had gevraagd, had ik de aankoop heel sterk afgeraden." In de wetenschap dat Cornelisse voor zijn Arnold al zeker 35.000 euro heeft uitgegeven, aarzelt Smits lang met zijn waardebeoordeling. "Wat een gek er voor geeft, wat een liefhebber ervoor over heeft." Om uiteindelijk uit te komen op "vooruit, 6.000 euro."

*De twee **veiligheidsgordels** achterin zijn 'alleen **bruikbaar** als je een hekel aan je **kinderen** hebt'*

In het kort

Merk en type	Arnold RM 35L
Basisauto	Bedford/Vauxhall
	2300 80 pk
Bouwjaar	1978
Rijkgewicht	2.250 kg
Maximaal gewicht	2.540 kg
Gewogen	2.446 kg
Kilometerstand	46700
Maten (lxbxh)	505 x 220 x 266 cm
Nieuw prijs	47.480 DM, ex bpm
Aankoop prijs 2019	3.800 euro
Huidige waarde	ca. 6.000 euro



Het dak is niet helemaal waterdicht.

ik niet één beugeltje. Levensgevaarlijk. Zeker omdat er een leiding vlak langs het linker achterwiel loopt. Als je een klapband krijgt, wordt zo'n leidinkje losgerukt en spuit het gas alle kanten op." De gastank kan ook niet van buitenaf worden gesloten, met een geopende tank mag je niet rijden en de kans dat Cornelisse steeds onder de wagen kruipt om de kraan op de tank dicht te draaien, is te verwaarlozen. Het spul blijkt, volgens uitleg van de eigenaar, aangelegd te zijn door een cv-monteur.

Enorme omvormer

Binnenin weigert de kachel te ontbranden omdat de ontsteking niet werkt. Een aardlekschakelaar voor 230 volt ontbreekt en de huishoudaccu, een knaap van 180 Ah, staat los en wordt niet opgeladen. Smits kan nergens een lader vinden. Wel staat er achter de passagiersstoel een enorme omvormer van 12 naar 230 volt. "Daar kun je mee lassen", grijnst Smits. Cornelisse heeft het ding laten inbouwen om ooit een aircocooler te voeden. Slecht idee, oordeelt de keurmeester. "Een aircocooler trekt in tien minuten je accu leeg."

Slechts peanuts

De twee veiligheidsgordels achterin zitten op knullige wijze vast aan het hout van de zitbanken. "Alleen bruikbaar als je een hekel aan je kinderen hebt", luidt het commentaar van Smits. De vochtmeting brengt - ondanks de polyester opbouw - een lekkend dak rechts achterin en een gedeeltelijk aangetaste bodem aan het licht. Dan zijn het niet werkende mistachterlicht, de ontbrekende reflectoren achter en een weigerachtige claxon slechts peanuts. De Arnold blijft bij Smits staan voor een aantal dringend noodzakelijke reparaties. Die zijn inmiddels uitgevoerd. 🚐